

Münchener Philharmoniker

Lorin Maazel, director

06

DIMECRES, 19 DE FEBRER DE 2014. 20.30 h

—

Sala de Concerts

I

Jean Sibelius (1865-1957)

Valse triste

6'

Robert Schumann (1810-1856)

Simfonia núm. 4, en Re menor, op. 120

26'

Ziemlich langsam - Lebhaft
Romanze: Ziemlich Langsam
Scherzo: Lebhaft
Langsam - Lebhaft

II

Jean Sibelius

Simfonia núm. 2, en Re major, op. 43

45'

Allegretto
Tempo andante, ma rubato
Vivacissimo
Finale: Allegro moderato

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Almirall, S.A. — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Basi, S.A. — Coca-Cola — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Deloitte — Esteve — Fundació Antiques Caixes Catalanes — Fluidra, S.A. — Fundació Castell de Peralada — Fundació Puigvert — Hoteles Catalonia — HP — Loteria de Catalunya — Memora — Nestlé España, S.A. — Quadis — Reial Automòbil Club de Catalunya — Roca Junyent, S.L.P. — Selmar, S.A.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Dalkia Catalunya, S.A. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Teatre Romea

Gràcies!

Mecenes d'Honor

Comentari del programa

Sibelius és un compositor molt més conegut i apreciat al nord d'Europa i al món anglosaxó que no pas als països riberecs de la Mediterrània. Sovint ha estat identificat com el “compositor nacional finlandès” i no com un gran de la música de tots els temps. El concert d'avui és una oportunitat excel·lent per redreçar aquesta valoració. Totalment implicat en la vida social i cultural del seu país, Sibelius és també un compositor de primera línia, tant per la personalitat pròpia i diferenciada de la seva música com per la genialitat de les seves obres. El corpus de les seves simfonies es va comparar en el seu moment, amb tota justícia, amb el conjunt de simfonies de Brahms o Txaikovski.

Les dues obres que escoltarem avui són (junt amb el seu *Concert per a violí*), les seves obres més populars i interpretades.

El *Vals trist* forma part d'una sèrie de números per a l'obra de teatre *Kuolema* (La mort). Es tracta d'un drama simbolista escrit pel cunyat de Sibelius, Arvid Järnefelt. Té un programa tan curt i delicat, com alhora oníric i desesperat. Una vídua trista i sola es queda adormida i, en somnis, se li apareix el marit difunt, que la convida a ballar un vals. L'alegria del retrobament es transforma en tristesa quan el girar dolç del vals s'accelera perillosament i descobreix que amb qui està ballant no és el seu marit sinó la Mort. El final (despertar de nou en la soledat o la mort de la vídua, segons la versió) és silenciosament desesperant.

Per contra, la *Segona Simfonia* és una obra que acaba lluminosa i brillant. D'un caràcter indubtablement optimista, sobretot en el darrer moviment, va ser un èxit en la seva estrena a Hèlsinki el 8 de març de 1902, dirigida pel mateix compositor. Es van exhaurir les entrades els tres dies que es va interpretar. En la Finlàndia d'aquells anys, que formava part de Rússia i que vivia un moviment de reivindicació nacional i independentista, alguns van voler batejar la simfonia com a “Simfonia Independència”, perquè interpretaven que després de totes les reflexions, presa de consciència i esforços (en els tres primers moviments), el caràcter triomfal del quart assenyalava el final feliç de la reivindicació nacional. Tanmateix, Sibelius, que sens dubte simpatitzava amb la reivindicació, sempre va voler remarcar el valor estrictament musical de l'obra, tot deslligant-la de cap contingut ideològic i narratiu. I, efectivament, la música presenta i sintetitza diversos temes musicals de forma genial: pels temes en si, per l'enllaç dels uns amb els altres i, en alguns moments, per la simultaneïtat amb què apareixen.

Dos comentaris de compositors ens aporten dues visions complementàries del caràcter i la transcendència d'aquesta simfonia: Rimski-Kórsakov, esmentat per Stravinsky, va dir just després d'escoltar

l'obra: "Bé, suposo que això també és possible", que es pot interpretar com una referència al caràcter diferent i innovador de la peça. I Sulho Rauta, compositor finlandès, va afirmar: "Hi ha alguna cosa en aquesta música, almenys per a nosaltres, que ens porta a l'èxtasi, com si un xaman toqués el seu tambor màgic." Aquí la referència és a l'impacte que l'obra pot provocar en els oients.

"Fantasia Simfònica". Aquest és l'original títol amb què es va presentar el germen de la *Quarta Simfonia* de Schumann (en la seva primera versió) i que ens guia a través de les idees del compositor. Els diversos passatges i canvis de to i ritme es produeixen sense que l'oient percebi cap tall ni pausa en el desenvolupament musical. El caràcter de fantasia recorda el món shakespearà del *Somni d'una nit d'estiu* o de *La tempesta*, que tantes vegades va ser evocat pels primers compositors romàntics. El fet de no interrompre la música en tota l'obra atribueix un interès especial a les transicions entre moviments. Cal destacar la que hi ha entre el tercer i quart temps, una introducció lenta i expectant que es resol amb l'aparició explosiva i alegre del principal tema del darrer moviment. També en aquest trobem una fuga que ens recorda el redescobriment de Bach per part dels romàntics i una melodia que sembla una dansa popular a l'estil de les que després emprà el seu amic Brahms en moltes de les seves obres.

Joan Oller, director general de la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música Catalana

NOVES PROPOSTES GASTRONÒMIQUES AL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Ara, si reserva amb antelació
pot gaudir d'un **Menú Exprés** durant l'entreacte

Menú exprés

*Embotits catalans i pa de coca
amb tàrtar de tomàquet i oli d'oliva*

Assortiment de formatges amb melmelada, nous i torradetes

Barquetes (2 unitats/persona)

Trufa de xocolata (2 unitats/persona)

*Copa de vi blanc o rosat Gramona Moustillant
o vi negre Sumarroca*

o

Copa de cava Gramona

i

Aigua natural amb gas o sense

Preu per persona: **20,00 €** (IVA inclòs)*

*Servei mínim per a 2 persones

L'ESPEREM!

Si vostè prefereix sopar quan acabi el concert,
el rebrem al restaurant, on podrà escollir entre
el menú especial "concert" o la nostra carta.

PLACES LIMITADES

Horari de reserves: de dilluns a divendres,
de 9.00 h a 18.00 h

RESERVES

Telèfon 932 955 606
palaumusica@serunion.es

SINGULARIS
El catering de autor

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Discografia

Jean Sibelius: *Valse triste*

Orquestra Simfònica de Pittsburgh. Lorin Maazel, director. Sony.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Herbert von Karajan, director. Deutsche Grammophon.

Orquestra Simfònica de Bournemouth. Paavo Berglund, director. EMI.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Suècia. Esa-Pekka Salonen, director. Sony.

Orquestra Philharmonia. Vladimir Ashkenazy, director. Decca.

Orquestra de l'Òpera Nacional Finlandesa. Leif Segerstam, director. Ondine.

Orquestra Simfònica de Lahti. Ösmo Vanka, director. BIS.

Robert Schumann: *Simfonia núm. 4, en Re menor, op. 120*

Orquestra Filharmònica de Munic. Sergiu Celibidache, director. EMI.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Wilhelm Furtwängler, director. Deutsche Grammophon.

Orquestra de Cleveland. George Szell, director. Sony.

Orquestra Filharmònica de Viena. Leonard Bernstein, director. Deutsche Grammophon.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Rafael Kubelík, director. Deutsche Grammophon.

Staatskapelle Dresden. Wolfgang Sawallisch, director. EMI.

Staatskapelle Berlin. Daniel Barenboim, director. Warner.

Orchestre Révolutionnaire et Romantique. John Eliot Gardiner, director. Archiv-Produktion.

Jean Sibelius: *Simfonia núm. 2, en Re major, op. 43*

Orquestra Filharmònica de Viena. Lorin Maazel, director. Decca.

Orquestra Filharmònica de Pittsburgh. Lorin Maazel, director. Sony.

Orquestra Simfònica de Boston. Colin Davis, director. Philips.

Orquestra Filharmònica de Viena. Leonard Bernstein, director. Deutsche Grammophon.

Orquestra Simfònica de Londres. Pierre Monteux, director. Decca.

Royal Concertgebouw. Mariss Jansons, director. RCO.

Orquestra Hallé. John Barbirolli, director. EMI.

Royal Concertgebouw. George Szell, director. Philips.

Orquestra Simfònica de la BBC. Thomas Beecham, director. EMI.

Orquestra Philharmonia. Vladimir Ashkenazy, director. Decca.

Orquestra Filharmònica d'Hèlsinki. Paavo Berglund, director. EMI.

Selecció a càrrec de Javier Pérez Senz, periodista i crític musical

Pots escoltar alguna de les peces aquí.

Münchner Philharmoniker

Fundada el 1983, i des de llavors sota la direcció de mestres cèlebres, ha estat el pilar fonamental de la vida musical de la ciutat de Munic.

Gustav Mahler la va dirigir en les estrenes de les seves *Simfonies núm. 4 i núm. 8*. I el novembre de 1911 va estrenar *El cant de la terra* de Mahler sota la direcció de Bruno Walter. Ferdinand Löwe va introduir en el repertori per primera vegada les obres de Bruckner, un fet que va marcar l'inici d'una relació particular entre aquest compositor i l'orquestra.

La tardor de 1945 Hans Rosbaud, que hi va promoure la música contemporània, en va ser nomenat director. En l'etapa del seu successor, Fritz Rieger (1949-1966), s'establiren les bases per a una reeixida tasca amb els joves. Amb Rudolf Kempe (1967-1976) l'orquestra va visitar per primera vegada la Unió Soviètica.

El 1979 Sergiu Celibidache en va ser nomenat Generalmusikdirektor. Els seus llegendaris Concerts Bruckner van contribuir a consolidar la reputació internacional de l'agrupació.

Des del setembre de 1999 fins al juliol de 2004 James Levine va ocupar el càrrec de director titular. El 2003 la Münchner Philharmoniker va rebre el Premi a la Millor Programació de la Temporada 2002-03, atorgat per la Societat d'Editors Musicals d'Alemanya. El gener de 2004 l'orquestra va nomenar Zubin Mehta director honorari, el primer en la història de l'agrupació.

El maig de 2003 Christian Thielemann en va ser escollit director titular i va assumir el càrrec el setembre de 2004. El novembre de 2007 i el maig de 2010 va fer dues gires per l'Àsia. El 2009 es va iniciar amb la representació d'*El cavaller de la rosa* de Richard Strauss, que encetà una col·laboració de diversos anys amb la Festspielhaus de Baden-Baden. El setembre de 2010 va fer una gira per Amèrica del Sud, amb Zubin Mehta, que va gaudir d'una excel·lent acollida de crítica i públic.

Amb motiu de la commemoració del centenari de la seva estrena mundial a Munic, l'octubre de 2010 Christian Thielemann va dirigir dos concerts amb la *Simfonia núm. 8* de Mahler.

Des de la temporada 2012-13 Lorin Maazel és el director titular de la Münchner Philharmoniker. El succeirà Valeri Gergiev a partir de la temporada 2015-16.

Lorin Maazel, director

És un dels directors més reconeguts del panorama internacional dels darrers cinquanta anys. Recentment ha ocupat els càrrecs de director titular de l'Òpera de València i de l'Orquestra Filharmònica de Nova York (2002-2009). També és fundador i director titular del Festival de Castleton. El setembre de 2012 assumí el càrrec de director titular de l'Orquestra Filharmònica de Munic.

Nascut a París i ciutadà nord-americà, va començar els estudis de violí als cinc anys i de direcció orquestral als set. Quan encara era adolescent va dirigir totes les grans orquestres nord-americanes. El 1953 féu el debut europeu al Teatro Massimo Bellini de Catània. Molt aviat va consolidar la seva fama com un dels directors més destacats i va ser convidat al Festival de Bayreuth el 1960 (tot convertint-se en el primer director nord-americà a actuar-hi). Va debutar amb la Simfònica de Boston el 1961 i ho féu al Festival de Salzburg el 1963. Des d'aleshores ha estat al capdavant de més de 150 orquestres i ha dirigit al voltant de 5.000 concerts i representacions d'òpera, amb nombroses estrenes.

Ha estat director titular de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera (1993-2002) i de la Simfònica de Pittsburgh (1988-1996) i va ser el primer nord-americà nomenat director musical de l'Staatsoper de Viena (1982-1984); també ha estat director titular de l'Orquestra de Cleveland (1972-1982) i de la Deutsche Oper de Berlín (1965-1971).

És membre d'honor de l'Orquestra Filharmònica d'Israel i de la Filharmònica de Viena i ha estat guardonat amb la Medalla Hans von Bülow de la Filharmònica de Berlín.

Formació orquestal

Lorin Maazel,
director musical
Zubin Mehta,
director d'honor

Violins I

Sreten Krstić (concertino)
Lorenz Nasturica-Herschcovici (concertino)
Julian Shevlin (concertino)
Karel Eberle (concertino associat)
Odette Couch (concertino associat)
Manfred Hufnagel
Claudia Sutil
Philip Middleman
Nenad Daleore
Peter Becher
Regina Matthes
Wolfram Lohschütz
Martin Manz
Céline Vaudé
Yusi Chen
Ching-Ting Chang
Helena Madoka Berg
Philippe Mesin

Violins II

Simon Fordham (cap de corda)
Alexander Möck (cap de corda)
Iiona Cudek (cap de corda associat)
Matthias Löhlein (assistent cap de corda)
Katharina Reichstaller
Nils Schäd
Clara Bergius-Bühl
Esther Merz
Katharina Triendl
Ana Vladanovic-Lebedinski
Bernhard Metz
Namiko Fuse
Qi Zhou
Clément Courtin
Traudel Reich
Domas Juškys

Violes

Jano Lisboa (cap de corda)
Burkhard Sigl (cap de corda associat)
Julia Rebekka Adler (cap de corda associat)
Max Spenger
Herbert Stoiber
Wolfgang Stingl
Gunter Pretzel
Wolfgang Berg
Beate Springorum
Agata Józefowicz-Fiołek
Konstantin Sellheim
Julio López
Valentin Eichler

Violoncel·ls

Michael Hell (concertino)
Stephan Haack (cap de corda associat)
Thomas Ruge (cap de corda associat)
Herbert Heim
Veit Wenk-Wolff
Sissy Schmidhuber

Elke Funk-Hoefer
Manuel von der Nahmer
Isolde Hayer
Sven Faulian
David Hausdorf
Joachim Wohlgemuth

Contrabaixos

Sławomir Grenda (concertino)
Alexander Preuß (cap de corda associat)
Stephan Graf (assistent)
Holger Herrmann
Stepan Kratochvil
Shengni Guo
Emilio Yepes Martínez
Ulrich Zeller

Flautes

Michael Martin Kofler (cap de corda)
Herman van Kogelenberg (cap de corda)
Burkhard Jäckle (cap de corda associat)
Martin Belić
Gabriele Krötz – piccolo

Oboès

Ulrich Becker (cap de corda)
Marie-Luise Modersohn (cap de corda)
Lisa Outred
Bernhard Berwanger
Kai Rapsch (corn anglès)

Clarínets

Alexandra Gruber (cap de corda)
László Kuti (cap de corda)
Annette Maucher (cap de corda associat)
Matthias Ambrosius
Albert Osterhammer (clarinet baix)

Fagots

Lyndon Watts (cap de corda)
Bence Bogányi (cap de corda)
Jürgen Popp
Barbara Kehrig
Jörg Urbach (contrafagot)

Trompes

Jörg Brückner (cap de corda)
Ulrich Haider (cap de corda associat)
Maria Teiwes (cap de corda associat)
Robert Ross
Alois Schlemer
Hubert Pilstl

Trompetes

Guido Segers (cap de corda)
Florian Klingler (cap de corda)
Bernhard Peschl (cap de corda associat)
Franz Unterrainer
Markus Rainer

Trombons

Dany Bonvin (cap de corda)
David Rejano Cantero (cap de corda)
Matthias Fischer (cap de corda associat)
Bernhard Weiß
Benjamin Appel (trombó baix)

Tuba

Thomas Walsh

Timbales

Stefan Gagelmann (cap de corda)
Guido Rückel (cap de corda)
Walter Schwarz (cap de corda associat)

Percussió

Sebastian Förschl (cap de corda)
Jörg Hannabach

Arpa

Sarah O'Brien (cap de corda)

Supervisors de l'orquestra

Stephan Haack
Matthias Ambrosius
Konstantin Sellheim

Becaris de l'Acadèmia de l'Orquestra

Violí
Jikmu Lee
Syuzanna Vardanyan
Alexandra Raab

Contrabaix
Thomas Hille

Oboè
Andrey Godik

Clarinet
Bernhard Mitmesser

Fagot
Ryo Yoshimura

Trombó
Francesco Pietralunga

Tuba
Michael Schwarzfischer

Arpa
Amandine Carbuccioni

Management

Paul Müller, mànager
Roswitha Wetz, programador artístic
Claudia Fräsch, programador artístic
Christian Beuke, màrqueting i comunicació
Eva Bunte, mànager de l'orquestra
Eva-Katharina Maurathi Dominik Weber, directors d'escena de l'orquestra
Benno Guggenbichler, director d'escena
Kilian Geppert, director d'escena
Ivan Zelic, director d'escena

Connecta't — al Palau de la Música —

Dóna'ns les teves
dades de correu
electrònic i et
farem arribar:

Informació de concerts

Calendari d'activitats

Promocions i descomptes

Programa de mà dels
concerts (per a abonats)

Pots facilitar-nos les teves dades de correu a Taquilles del Palau de la Música, subscriuint-te al butlletí a www.palaumusica.cat o bé enviar-nos-les a newsletter@palaumusica.cat.

Troba'ns també a:

Propers concerts al Palau:

Constel·lació Palau 100

Sala de Concerts

DILLUNS, 03.03.14 — 20.30 h

Nùria Rial, soprano

La Floridiana

Nicoleta Paraschivescu, directora

M. Martines: *Il primo amore*

M. Martines: *Berenice, Ah che fai*

G. Ph. Telemann: àries

Preu: de 10 a 30 euros

Palau 100

Sala de Concerts

DIVENDRES, 07.03.14 — 20.30 h

Sir John Eliot Gardiner

Monteverdi Choir & English Baroque Soloists

C. Monteverdi: *Véspro della Beata Vergine (1610)*

Gira amb motiu del 50è aniversari
del Monteverdi Choir

Preu: de 15 a 100 euros

Constel·lació Palau 100

Sala de Concerts

DIJOUS, 06.03.14 — 20.30 h

Grigory Sokolov, piano

F. Chopin: *Sonata núm. 3, en Si menor, op. 58*

F. Chopin: *10 Masurques*

Preus: de 14 a 60 euros

Palau 100 Cambra

Sala de Concerts

DIMARTS, 18.03.14 — 20.30 h

Werner Güra, tenor

Christoph Berner, piano

F. Schubert: *Dotze lieder*

R. Schumann: *Dichterliebe, op. 48*

Preus: de 18 a 25 euros